

ud paa, at der skal ydes Bevilling til en Musikforening i Odense, finder jeg det naturligt at forlange Afstemning over dette. Jeg har ikke ment selv at ville stemme direkte imod det og vil heller ikke opfordre mine Meningsfæller til at gøre det, thi det vilde være at give vore Partifæller i Finansudvalget et Mistillidsvotum, som jeg ikke vil gaa med til, men jeg vil undlade at stemme, og jeg opfordrer mine Partifæller til saa mange som muligt at gøre det samme. Hvis det saa viser sig, hvad det nok gør, at Ændringsforslaget bliver vedtaget, men at det f. Eks. bliver vedtaget med langt færre Stemmer end andre Ændringsforslag, haaber jeg, at Finansudvalget derved faar et Fingerpeg, en Anvisning, som siger: I skal være lidt paapasselige og maadeholdne, I skal for Fremtiden ikke give disse mange nye Bevillinger, som burde og kunde spares. Jeg mener, at selv om der kommer til at staa i Rigsdagstidenden, at Ændringsforslaget er enstemmigt vedtaget, betyder det ikke, at hele Tinget har givet sin Tilslutning. Det kan være, at kun to Trediedele af de Medlemmer, der var til Stede, har stemt for det. Det er netop derfor, jeg ønsker, der skal afstemmes udtrykkeligt over det, for at jeg kan se, om jeg staaar ene med mine Anskuelse og derfor er den eneste, der bliver siddende ved Afstemningen over disse Ændringsforslag, eller om der er en Del andre, der vil sige som jeg: I maa huske paa for Fremtiden, ærede Kolleger i Finansudvalget, at passe paa saa meget som muligt.

Jeg vil omtale et Par andre Ændringsforslag, nemlig dem vedrørende Teaterforholdene. Det ærede Medlem fra Aarhus (Samuelson) sagde for lidt siden, at han mente, der blev brugt $\frac{1}{4}$ Million aarlig til Det kongelige Teater, og det er vist fuldstændig rigtigt. Det er Summer, som gaar igen Aar efter Aar, saa at der i Tidens Løb er brugt mange, mange Millioner til dette Teater. Forholdene er vel saaledes her i Landet, at vi neppe kan slaa Haanden af Det kongelige Teater og sige, at nu skal det skøtte sig selv. Men det er dog givet, at det er Rigsdagens Opgave at spare saa meget som muligt paa det Omraade. Jeg mindes, at afdøde Thomas Nielsen for mere end en Menne-skealder siden udtalte i Rigsdagen — det var ikke her i Salen, men paa Christiansborg Slot —, at dersom ikke „Butikken kan bære sig“, lad os saa lukke den. Butikken har aldrig baaret sig, og den er aldrig blevet lukket, og det skulde den maaske heller ikke. Derimod burde der

gives saa lidt som muligt fra Statens Side dertil, den skulde helst kunne bære sig med den Tilslutning, den faar fra Publikum. Nu er her igen Forslag om nye Bevillinger til Teatret. Jeg takker mine Meningsfæller i Finansudvalget, fordi de ikke er gaaede med til hele det Beløb, der er foreslaaet, men kun til det halve; men selv denne Halvdel mener jeg er overflødig og kunde spares. I Gaar oplyste det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), at de forskellige, som medvirker ved Teatret, og som skulde have Lønforhøjelse, har faaet betydelige Lønforhøjelser i dette Aarhundrede. Dersom jeg ikke hørte fejl, oplyste han, at det var en Forhøjelse paa 47—48 pCt., hvad ingen af Etaterne har faaet. De har ogsaa faaet en Lønforhøjelse, men ikke tilnærmelsesvis op til 50 pCt. Hvis denne Opgørelse er rigtig — hvad den uden Tvivl er —, forekommer det mig, at der ingen Grund er til atter nu i 1913 at give Forhøjelse. Det er vist saaledes, at de paagældende Mennesker kun har den Virksomhed, der her er Tale om, som en Bibeskæftigelse. Vistnok kun faa af dem har den som deres Hovedbeskæftigelse. Om det er unge eller gamle — det ærede Medlem fra Vordingborg sagde, at der var Bedstemødre mellem dem —, har jeg ikke noget at gøre med, det er jeg lige glad ved, det drejer sig om, er, om vi skal spare disse Penge, og det mener jeg, vi skal. Jeg mener, at vi skal holde igen, og hvis der skal afstemmes over denne Sag — hvad jeg ikke er klar over, for hvis Underændringsforslaget bliver vedtaget, skal der ikke stemmes over Ændringsforslaget —, kunde jeg godt lide, at vi gav til Kende, at det ikke var med Begejstring, vi gik med til denne Bevilling.

Angaaende Bevillingen til Aarhus Teater er der sagt, at det ikke var nogen stor Sum, det her drejede sig om, og at Bevillingen ikke vilde have Konsekvenser. Jeg ved ikke, om den vil have Konsekvenser. Jeg synes, jeg kan se en Konsekvens i Aar, idet der bliver sagt: Nu giver vi 10,000 Kr. til Aarhus Teater, og saa giver vi ogsaa en Sum til Odense Musikforening, saa faar de ogsaa noget der. Selv om det ikke er paa samme Konto, faar Odense noget lige saa vel som Aarhus. Jeg har en stor Mistanke om, at hvis Aarhus faar denne Bevilling i Aar, vil Odense næste Aar eller om et Par Aar komme og sige: Det er ikke nok, at vi har faaet Tilskud til Musikforeningen, vi vil ogsaa have Tilskud til Teatret. Det